

Riivaajia kristityissä vaiko vain demonisia hyökkäyksiä?

Tänä päivänä on joukko kristillisiä opettajia jotka väittävät että kristityissä voi olla demoneja eli riivaajia johtaen vaarallisiin vapautusoperaatioihin. Tämä väite on valhe helvetistä sillä kristityn hengellinen auktoriteetti on hänen sisällään asuva Pyhä Henki joka ei voi asua demonin kanssa minkä Raamattu tekee selväksi. Demonit voivat toki kiusata kristityn langennutta luontoa tai ruumista jota sanotaan painostukseksi ulkopuolelta. Tällöin meidän täytyy vastustaa paholaista eikä antaa sille tilaisuutta tehdä meistä Jumalalle tottelemattomia. Näistä asioista kertoo laajemmin seuraava Samuel Korhosen suomentama artikkeli.

Riivaajia kristityissä?

Demon Possession in Christians?

Lähde: <http://www.letusreason.org/Pent24.htm>

by Mike Oppenheimer

(Käsityksellä, että uskovissa voi olla ja on riivaajia, on aika vahva kannatus Suomenkin Siionissa. TV7 edistää tätä väärää käsitystä lähettämällä Pirkko Jalovaaran ja Neil T. Andersonin ohjelmia. Anderson taitaa olla maailmanlaajuisesti tunnetuin ekspertti tällä alalla. Suom. kommentti.)

'Tänä päivänä on tullut suosituksi luottaa vapautukseen nopeana ja tehokkaana keinona päästä eroon vioistamme ja sodankäynnistä. Niitä, jotka opettavat demonivaltausta kristityissä, ovat Neil T. Anderson, C. Peter Wagner ja suuri joukko muita. Ray Bubeck menee vielä pitemmälle sanoen: "Pyydän sinua katsomaan kaikkea sukupuolielinten ja ruumiini toiminnan kautta löytyykö jotakin pahan hengen toimintaa." Hän jatkaa pyytäen Pyhää Henkeä "tutkimaan kaikki luuni, verenkierto, hermopiirit, lihakset, kudokset, rauhaset, hiukset, iho ja jokainen solu löytyykö mitään pahan hengen toimintaa fyysistä ruumistani vastaan." (*Spiritual warfare basics*, sivu 23, Mark. Bubeck)

Kun opetetaan, että kristityissä on demoneja, voi tapahtua melkein mitä tahansa. Se, mitä ei huomioida, on, että ne voivat valehdella ja pettää vapautuksen suorittajia! Saatanalla voi varmasti olla demoninsa kontrolloimassa kristittyjä ulkopuolelta, kun he luovuttavat tahtonsa toteuttamaan niiden kiusauksia. Synnin harjoittaminen edelleen luo orjuuden ja voi johtaa siihen, että tietyt elämän osa-alueet ovat heikosti hallinnassa. Tätä sanotaan painostukseksi (oppression) ja se on varmasti eri asia kuin valtaus (possession). Evankeliumeissa käytetty sana on demonisoitu (engl demonized, kreikaksi *Diamonizomai*), joka tarkoittaa olla demonin hallitsema. Yleinen ilmaus on "hänessä on riivaaja" (Mt. 11:18), mikä ilmaisee asumista jossakin. Tällä tarkoitetaan, että tällä olennolla voi olla suora hallinta henkilöön sisäpuolelta. Tämän mukana tulee tietynasteinen häiriintyneisyys mielessä tai fyysinen järkytys ruumiissa (Mk. 5:1-20, Mt. 12:43-45). On paras erottaa hallinta (control) häirinnästä (harassment).

Hallinnan aste kristityllä on eri kuin ei-kristityllä (1. Ts. 2:18), koska kristittyjä vihollinen voi kontrolloida ulkopuolelta eikä sisäpuolelta, vaikka ajoittain se voi näyttää valtaukselta. Uskovalla vapautus on tahdon kysymys. Ei-uskovalla ei ole hengellistä auktoriteettia: "... ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha" (1. Joh. 5:18). Tämä on vakuutus ja tehty selväksi kreikaksi, johon hän ei voi tarttua eikä kiinnittyä. Kohdassa Joh. 17:15 Jeesus rukoilee, "ettei heitä otettaisi pois maailmasta, vaan että Isä varjelisi heidät pahasta." Jälleen pohjaa sille, ettemme ole suhteessa viholliseen, josta meidät

aikaisemmin vapautettiin. Tarvitsemme jatkuvaa uskoa, koska ei ole mitään lupautusta pysyvästä vapautuksesta pahasta. Meidän tulee aina rukoilla vapautusta pahasta (Mt. 6:13). Niin kauan kuin olemme tässä maailmassa, paha käy päällemme. Ei ole mitään rukousta, menetelmää, tai loitsua; vain usko, joka pysyy lujana.

Kohdassa 1. Joh. 5:21 Johannes kääntää uskovan ”kavahtamaan epäjumalia”. Vaikka Raamattu sanoo selvästi, että epäjumalan takana on demoni, niin Johannes ei kääntänyt meitä kavahtamaan demoneja. Tämän kaltaista huolenaihetta ei nosteta esiin Raamatussa. Meitä varoitetaan pimeyden hedelmättömistä teoista, mutta Raamattu ei missään opeta, että valosta tulee pimeys muuten, kuin siinä tapauksessa, että ihminen hylkää uskon.

Raamatullinen käsitys on, että ihminen koostuu kahdesta komponentista, aineellisesta ruumiista ja aineettomasta hengestä. Ne, jotka mainostavat kristillistä demonisaatiota, sanovat, että saastainen asuu meidän ruumiissamme eikä hengessä. Se, minkä he unohtavat, on, että vanha luonto edelleen asuu meissä ja että se ilmaisee itsensä ruumiissa. Suostuminen lihan haluihin voi tuoda ihmisen orjuuteen, mutta sitä ei varmasti voida panna samaan kategoriaan kuin demonisaatio. Vaikka se saa ihmisen tekemään Saatanan tahtoa Jumalan tahdon asemesta, sitä ei pitäisi sekoittaa valtaukseen. Kohdassa Gal. 5:19-22 paljon siitä, mistä syytetään demoneja, on todellisuudessa ihmisen langennutta luontoa, joka ilmaisee itsensä hänen lihansa kautta. Demonit voivat houkutella ja liioitella lihamme heikkouksia, mutta syy on itsessämme.

Vaikka demoninen voima voi vaikuttaa ruumiimme ulkopuoleen ja tunteisiimme ja mieleemme, niin se ei koskaan voi tulla sisimpään ihmiseen; on tehtävä ero painostuksen ja valtauksen välillä. Saatanalla on raja uskovan käsittelyssä; muutoinhan meillä ei olisi mitään etua ei-uskoviin nähden. Jos joka kerran kun he tekevät syntiä, siitä olisi syytettävä demonista toimintaa, niin mitä eroa siinä olisi, kun me teemme syntiä. Silloinhan Kristus ei voisi suojella kansaansa.

Raamatusta ei ole tapauksia, että demoneja olisi ajettu ulos kristityistä. Niitä ei ole myöskään jäänteinä vanhasta elämästä eikä uusina matkustajina. Raamattu ehdottomasti puhuu sitä vastaan. Me olemme Jumalan temppeli, emme sekä Jumalan että paholaisen edustajien. Mikä hämmennys niille, jotka ovat sitomassa omia henkilökohtaisia demonihenkkiään!

Larry Thomas varoitti sellaisesta, jota mainostetaan demonihyökkäyksenä kristityissä: ”Todellinen mahdollisuus ongelmiin kristillisessä elämässä on syyttää asioista demoneja ja laiminlyödä normaali kristillinen kasvu ja kypsyminen. Tällainen kypsyksen puute on monien uskovien elämässä, koska he etsivät **Neil Anderson**'in pikakorjausta, joka osoittautuu suuremmaksi vahingoksi. Olen huolissani, että uskovat tulevat tietoisiksi **tri. Andersonin** vääristä tavoista.” (Biblical Perspectives Vol. V, no. 3, 1992)

Gil Rugh kommentoi tätä sanoen: ”Demonit eivät voi vallata uskovia... Raamatun kanta on tässä asiassa selvä. ...Kristuksen työ on riittävä. Ei ole mitään lisävapautusta, joka täytyy suorittaa. Jos olisi, niin pelastus Kristuksessa olisi epätäydellinen. Jos seurakunta pysähtyisi ja ajattelisi läpi Raamatun teologiansa, niin ymmärtäisimme, että jotakin on pahasti pielessä opissa, jota mainostavat ne, jotka opettavat, että uskovat voivat olla riivattuja.” (Gil Rugh, *Demonization and the believer*- an unbiblical teaching exposed, sivu 26, 1994)

Paavali kirjoittaa paholaisen hengellisestä armeijasta, jonka hän luettelee kohdissa Ef. 6:12 ja Kol. 2:15: ”**Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun.**” Paholaisen ja hänen enkeliensä kohtalo on jo sinetöity, mutta silti Jumala sallii niiden jatkaa. Niillä ei kuitenkaan ole mitään valtaa kristittyyn. Hän toimii tottelemattomuuden lapsissa ja jatkaa kunnes Jumala, emme me, sitoo hänet. Hän voi valehdella

meille ja johtaa meitä syntiin sen kautta, että tahtomme taipuu hänen valheisiinsa. On vain vastustettava ja hän on voitettu.

Kristittyinä me olemme Jumalan omistama Kristuksen valtaus (possession) (1. Kor..6:20, 1. Joh..4:15). Meidät on ostettu hinnalla ja olemme uudestisyntyneet katoamattomasta siemenestä (1. Piet. 1:23). Kohta 1. Joh. 4:4 sanoo: *"Hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa."* Pyhä Henki on kykenevä pitämään meidät erotettuina ja puhtaina, kun annamme hänen tehdä sen. Jos annamme periksi, emme voi sanoa, että hän on heikompi, vaan se todella on valinnan kysymys ja oman tahtomme harjoitus. Sen, joka uskoo demonivaltaukseen kristityissä, täytyy ohittaa useita seikkoja. Kristus on meidän hyvä paimenemme - antaisiko hän kansansa suden suuhun? Vaikka voimme vahingossa astua yli viivan, se ei mitätöi Herran armoa ja suojelusta. Se merkitsisi, että Jumala joka kerran käsittelee meitä legalistina, kun vahingossa tai tahallamme rikomme hänen rajojaan ja menettäisimme hänen suojeluksensa ja olisimme vihollisen armoilla. On totta, että tiettyjä alueita täytyy karttaa kuin ruttoa (okkultismi, seksi avioliiton ulkopuolella, homoseksuaalisuus ja erilaiset tietoisuuden muutostilat). Silti Jumala on suurempi kuin nämä. Ellei, niin väärin tehdessämme ei olisi mitään takeita mistään. Vaeltaisimme vainoharhaisuudessa emmekä voitossa.

Jumala ei nuku työssä eikä ole pannut suojelustaan meidän kättemme ja voimamme varaan. Meidän tulee olla vahvoja Herran armossa eikä vainoharhaisia vihollisen pelossa.

Kohdassa Ef. 4:27 meille sanotaan, että älkää antako paholaiselle tilaisuutta (jalansijaa, sijaa, sillanpääasemaa). Voimme antaa elämänalueiden suojan viholliselle, jos niitä ei ole annettu Herran haltuun. Kohdassa Ef. 5:18 hän myös kehottaa meitä jatkuvasti täyttymään Hengellä. Emme voi vaeltaa voitossa alistumatta Jumalan ehtoihin. Olla täytetty tarkoittaa olla Hengen hallitsema, mikä tarkoittaa, ettei ole tottelematon ja tekee sitä, mikä on oikein Herran silmissä. Parannuskeino tottelemattomuuden vangiksi joutuneelle on Jk. 4:7: *"Olkaa siis Jumalalle alamaiset 'ensin' (missä sitten oletkin tottelematon, niin muuta käytöksesi alistumalla Hengelle) 'sitten' vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee."* Jos olet kuollut synnille, niin hän kiusaa sinua sellaisella, johon ei voi saada sinua reagoimaan. Myös Pietari sanoo samaa: *"Olkaa räittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa"* (1. Piet. 5:8-9). Meillä ei tule olla voimakohtaamisia eikä keskusteluja, vaan meidän tulee seisoa Herrassa uskon kautta, luottaa, että kun nojaamme häneen, niin taistelu on hänen. Jos luotamme itseemme, niin taistelu on meidän. Tärkein päämäärä on olla antamatta maata viholliselle.

Paavali sanoo, että olimme kerran pimeys, mutta nyt me olemme valo. Yritäpä tuoda pimeyttä huoneeseen, kun valo on päällä. Vain, jos siellä ei ole valoa, siellä voi olla pimeys. Raamattu ei sano missään, että me voimme olla kuin valokatkaisija, päällä ja pois päältä.

Vaikka Raamattu sanoo, että Pyhä Henki voi asua synnin kanssa ja että Hän voi asua demonin läsnäolossa, niin varmasti on eri asia sanoa, että demoni voisi asua Pyhän Hengen kanssa. Näemme demonien väkivaltaisen reaktion Jeesuksen läsnäololle ja sille, mikä on pyhää. Jumalan ei ole pakko paeta, demonien kylläkin. Raamattu todistaa niiden olevan tuskaisia, kun Jeesus on vain lähelläkin.

Kohta 1. Kor. 3:16 sanoo: *"Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?"* Siinä on vain Pyhä Henki eikä Pyhä Henki ynnä demonit!

Seuraukset siitä, että uskoo olevansa riivattu (possessed), voivat varmasti olla vieläkin tuhoisimmat, kuin demonin todellisesta asumisesta (inhabit). Painopiste siirtyy sitten todellisesta ongelmaan puuttumisesta ja vastuun ottamisesta teoistaan syyttämään siitä näkymätöntä vihollista, demonia,

jota ei edes ole olemassa. Valhe, että uskovassa on demoni, voi olla aivan yhtä paha ja se, mistä todella tarvitaan vapautusta, on se valhe, että uskovassa asuu ns. valtaus eli riivaus (possession).

Vapautuspalveluissa meitä käsketään etsimään päädemoni kysymällä sen nimeä ja loput seuraavat sitä. Jeesuksen aikana juutalaisuudessa suoritettiin paholaisen karkotuksia. Sen onnistumiseksi karkottajien tarvitsi kommunikoida demonin kanssa. Tässä harjoituksessa päädemonia kutsuttiin nimeltä ja käskettiin lähteä. Jokaisen alidemonin oli myös toteltava. Tänä päivänä Jeesuksen nimessä. Tänä päivänä Jeesuksen nimeen vedotaan loitsuna kaiken mahdollisen saamiseksi, kuten tikkaus ja parantuminen ja totta kai asioiden palauttaminen takaisin Jumalalle.

Vapautuspalveluja pyöritetään eri muodoissa henkilökohtaisesta neuvonnasta ryhmävapautuksiin. Se tarkoittaa, että vapauttajat kävelevät ympäri huoneessa ja henki puhuu heille johtaen heitä ihmisten luokse. Sitten he laittavat kätensä heidän päällensä ja kutsuvat ulos päädemonin ensin ja muut tulevat lopulta perässä. Nimiä sellaisia kuin Leviatan, kiukun henget, mustasukkaisuuden ja uskonnollisuuden henget, kutsutaan ulos. Myös ikivanhoja sukukirouksia murretaan. Kaikki nämä ns. demonit on lueteltu lihan teoissa, joita me kaikki edelleen kykenemme tekemään. Kirjoitellaan psykologisten käsikirjojen kaltaisia vapautuskirjoja, joissa väitetään, että kun noudattaa tätä menetelmää, niin menestys seuraa -- Herran avulla tietysti. Paljon siitä, mitä päätellään näissä kirjoissa, on henkilökohtaisista kokemuksista, jotka ovat raamatullisten rajojen ulkopuolella eivätkä varmasti mainittuja Raamatussa.

Lähtänyt Olli-R klo 14.47 [0 kommenttia](#)